

Wife on Board

- Dagar på Nuphar 1996
- Författarens tankar under seglatsen:
- "Rubrik i BLT.
- Par i medelåldern på grund i dimman utanför Skåne.
- F17:s helikoptrar undsatte.
- Nyinköpta båten i spillror."
- Text: Birgitta Engvall
- Bild: Göran Lander

Nuphar
i hemmahamnen

Bild från scanboat.com

Detta är en **Fortissimo**

Konstruktör Lars-Olof

Norlin

Längd 10 m

Bredd 3 m

Segelyta 62 kvadratmeter

Displacement 4300 kg

varav kölen 2000 kg

Djupgående 1,45 m

Wife on board (eller dagar på "Nuphar" 1996)

1996-06-20 – Med nyopererad hund (Chanel) tar jag bilen till Simrishamn, där jag skall embarkera "Nuphar", som seglats från Slättanäs, Listerby, tidigt på morgonen.

Kl. 19.30 – avtalad tid parkerar jag bilen utanför hotell Svea i Simrishamn. Ringer Tommy och får reda på, att vinden ebbat ut och att han har problem med motorn.

Tre timmar senare ser jag vår båt komma genom hamninloppet och anvisar en plats nära elurtagen. 8 grader visar termometern inne i båten. Man svettas inte direkt.

1996-06-21 – Midsommarafton och dans kring majstången avstår vi ifrån, enär vi nu fått upp värmen i båten till drägliga 18 grader. Utomhus är det mer vinter än sommar.

1996-06-22 – Avfärd till Ystad med båt och bil. Vid ankomsten dit visar Bosse, hamnkapten, oss den bästa platsen och långsides ligger vi där lördag, söndag och måndag, beroende på så tjock dimma, att vi inte ens kan se hamninloppet. Är uppe i stan och köper bland annat långkalsonger för att stå ut med kylan på sjön.

1996-06-25 – Dimman har lättat! Pernilla har tagit hand om hund och bil.

Kl. 06.00 ser Tommy, Ystad försvinna bakom sig. Jag har semester och försöker sova en stund till trots motsjö och vind styrbordshalsar.

När klockan blir 10.00 orkar jag inte flytta mig från styrbord till babord fler gånger utan stiger upp. På med vinterkläderna och upp i sittbrunnen till befälhavaren.

Döm om min förvåning vi är mitt i en dimbank. (De hade varnat för detta i sjörapporten.) Inte kunde vi tro, att en dimbank sträcker sig från Ystad till Trelleborg, som det senare skulle visa sig.

Klockan börjar närma sig två och ännu har ingen frukost serverats. Tommy vid rorkulten kan inte lämna båten utan uppsikt, eftersom sikten är lika med noll och jag vill inte hålla i rodret, när jag inte ser något och gå ner i båten och laga till något är för mig lika med sjösjuk.

Då kommer Tommy med en briljant idé – Vi går in till Smygehuk, som är inprogrammerat på navigatorn och enligt denna, skall vi vara där inom en timme. Jag tar en Coca-Cola och äter lite chips så länge. Plötsligt talar navigatorn om, att vi är utanför Smygehuks hamn. Inget ser vi, men med kurs åt norr har vi 100 % chans att träffa Skåne. Det blir till att ställa om seglen och gå norrut.

Det behöver vi inte göra så länge, för plötsligt slår kustbandet emot oss och vi har 50 meter till närmsta busshållplats på kustvägen. Några sekunder funderar jag på att hoppa i och ta bussen istället! Det kalla vattnet hindrar mig. Nåväl kontrakurs på seglen och in i dimman igen. Ut en bit och så ett nytt försök att hitta hamnen. Norrut igen och vi befinner oss i ett stenröse, visserligen i vattnet men inte tillräckligt djupt. Det finns tydligen något, som kan hindra en ”Fortissimo” att göra nya hamninlopp. I alla fall – nu skulle det inte vara så dumt med en motor, som gör mer än två knop, men det har vi inte.

När vi går på den tionde stenen, kan jag se rubriken i BLT.
”Par i medelåldern på grund i dimman utanför Skåne. F17:s helikopter undsatte. Nyinköpta båten i spillror.”
Som genom ett under får vi åter vatten under kölen. Frukosten i Smygehuk ställs in.

Vidare i motvind (det har vi haft hela tiden – så med den kryssträning Tommy har fått, blir han svårslagen på onsdagsseglingarna). Allt vi ser är dimma, ibland hos oss i båten och ibland upp till 100 meter ifrån oss. Nu börjar vi närma oss Trelleborg och blir lite nervösa för om vi skall bli överseglade av 10-våningshusen, som går på TT-linjen. Vi hör mistluren på avstånd, men de större båtarna missar oss denna gång. Helt oväntat bryter solen igenom och vi ser Trelleborg stad ligga i ett töcken av dimma och kan man inte se lite av New York i konturerna?

Efter en dimbank på 6 timmar kan vi nu följa kusten mot Falsterbokanalen. Det börjar bli riktigt behagligt i sittbrunnen. Vinterjackorna åker av och solglasögonen på. En skärgårdskryssare från Finland kör om oss på väg in i kanalen. Seglen halas och den lysande två-knops-motorn startas.

Så småningom kommer vi fram till vägbron, som efter många om och men öppnas. Brovakten ger oss glada tillrop som – **”ge lite gas för djävulen”** och **”tror ni, att ni kommer igenom, innan isen lägger sig”**? Så rolig personal finns det på Sjöfartsverket.

Han kan ju inte veta, att den ena pinnbulten i vår motor är av på två ställen och tillfälligt fixad med ståltråd. Det vet däremot Roland på Volvo Penta, som har ordnat oss reservdelar. Med de blir motorn OK och kan igen komma upp i den hissnande hastigheten av 6 knop.

1996-06-26 – Avfärd mot Dragör med motor. Öresund ligger blankt som en spegel. Solen tittar fram och färden blir riktigt njutbar. Vi tär på nödprovianten, som även i år består av "Asti Zinzano"!

Hamlet, Ofelia och Scania turas om att gå förbi och att möta oss.

I hamninloppet till Dragör ligger vi precis före Scania och nu har vi två vägar att välja på.

Naturligtvis väljer vi färjeinfarten, men en fiskebåt gör oss uppmärksamma på, att det inte är så bra. In till kaj lägger vi oss mellan en bofast och en Ålandsbåt.

En rask promenad tar oss till "Brugsen", där vi förser oss med mellanöl, starköl och ännu starkare öl. Tommy påstår, att han tjänar minst 10 kronor på varje öl, vi dricker!

En övernattnings för 120:- är nog. Vi köper danska wienerbröd och drar vidare.

1996-06-27 – Mot Verbaek – vad är Dragör mot en torsdagskväll i Verbaek? Väl där hinner vi inte lägga till förrän, de kräver oss på hamnavgiften.

Varning för Verbaek – Dunket från byns nattklubb och disco lägger inte av förrän kl. 04.00.

1996-06-28 – Kl. 09.00 är vi på Buddes bageri och köper morgonbröd. Efter frukost kastar vi loss mot vårt slutmål, som är Ven.

Överfarten tar oss 1.5 timme och är ganska behaglig. Ju närmare Ven vi kommer desto varmare i sittbrunnen.

När vi lägger till i Kyrkbackens hamn, skiner solen från en klarblå himmel. Hamnkaptenen hälsar oss välkomna och tipsar om en cykeltur på Ven.

Vi hyr varsin gul DBS-Tourist i hamnen och ger oss iväg på en 4-timmarstur eller i öl räknat = 5 öl. Naturen på Ven är bara den väl värd ett besök.

Tillbaka i hamnen, där finns TV2, som gör ett program om Ven. Hamnen med bland annat vår båt filmas. Några båtar bort ligger Sven Wollter, som samma kväll skall gestalta Tycho Brahe i spelet "Stjärntoken".

Vi förser oss med nyrökt sill och makrill, som får bli middag denna kväll.

1996-06-29 – Dagen då vår återfärd skall börja. Vad blåser det för vind? 8-10 m/sek sydligt förstås. Vi bestämmer oss för att avvakta ännu ett dygn. Ny hamnavgift för 70:- och bort i duschen, som förmodligen är en ombyggd garderob utan ventilation. Här duschar jag tillsammans med en tropisk spindel, som trivs utmärkt i den fuktiga värmen.

1996-06-30 – Vinden har vänt och hemfärden börjar, men det är en annan historia.

Hälsningar Birgitta Engvall

Kyrkbackens hamn
på Ven

Foto Birgitta Engvall

